

پوخته‌ی چیرۆکی سه‌یفولملووک و به‌دی‌عولجه‌مالی سیاهپۆش به‌سۆرانی

مادیح پیریۆسی
(که‌نه‌دا)

مه‌سنه‌وییه‌که‌دا یه‌کی‌ک نین، چیرۆکه‌که‌ له‌ زۆر شویتندا وشه و ده‌سته‌واژه‌ی سیمبۆلیک و عیرفانی تیدایه و سیاهپۆش زۆر جار به‌ نه‌ینی و ئاشکرا ئامۆژگارییه‌ ئه‌خلاق‌ی و عیرفانییه‌کانی ئاراسته‌ی خوینهر ده‌کات، به‌لام ئه‌م نووسراوه‌یه‌ ته‌نیا بۆ ناساندنی به‌ناوبانگترین به‌ره‌مه‌که‌ی سیاهپۆش، واته‌ چیرۆکی "سه‌یفولملووک و به‌دی‌عولجه‌مال"ه، بۆیه‌ ره‌خنه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ له‌سه‌ر شیعری سیاهپۆش و ژبانی لیژده‌دا پشتگۆی ده‌خرین و بۆ ده‌رفه‌تیک‌ی باشت‌تر له‌ داها‌توو داده‌نریت. له‌ دواییدا به‌ ئه‌رکی خۆمی ده‌زانم سپاسی به‌ریز محمه‌د سالح به‌درخان بکه‌م که‌ کتیبه‌که‌ی سیاهپۆشی پیدام، هه‌روه‌ها پێویسته‌ بوتریت که‌ هه‌موو چیرۆکه‌که‌ و غه‌زه‌له‌کان له‌و کتیبه‌ وه‌رگیراون که‌ له‌ به‌شی سه‌رچاوه‌دا ئاماژه‌ی پێ کراوه‌.

سه‌یفولملووک و به‌دی‌عولجه‌مال

چیرۆکه‌که‌ به‌ باسی پاشایه‌ک به‌ ناوی «عاسم»، یان «ئیبنی سه‌فوان» ده‌ست پێ ده‌کات که‌ له‌ سه‌رده‌می سلیمان پێغه‌مبه‌ردا ده‌ژی، عاسم مولک و سامانی زۆری هه‌یه، به‌لام چون وه‌جاگی کویره‌ و مندالی نییه‌ له‌ کاتی پیریدا زۆر په‌رۆش ده‌بیت، ئه‌و که‌ ئاره‌زووی ئه‌ولادی له‌

سیاهپۆش شاعیریکه‌ که‌ له‌ میژوودا ون بووه‌ و پێویسته‌ له‌ وێژده‌دا بدۆزریته‌وه‌. سه‌یه‌هپۆش، یان سیاهپۆش شاعیری مه‌نزومه‌ی "سه‌یفولملووک و به‌دی‌عولجه‌مال"ه که‌ زانیارییه‌کی زۆر له‌سه‌ر ژبانی له‌ به‌رده‌ستدا نییه‌، ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یزانین ئه‌وه‌یه‌ شاعیریک‌ی کرمانجی کلاسیکی سه‌ده‌ی نۆزده‌م بووه‌، هه‌ندیک و توویانه‌ که‌ له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان له‌ دایک بووه‌ و خه‌لکی ناوچه‌ی ورمی (ئورمییه‌)یه، یان ته‌رگه‌وه‌ر و مه‌رگه‌وه‌ره‌، به‌لگه‌کان بۆ ئه‌م قسه‌یه‌ یه‌که‌م زاواوه‌کی و دووه‌م دوو شیعری خودی سیاهپۆشه‌. هه‌ندیک که‌سه‌ش به‌ خه‌لکی باکوور و دیاربه‌کریان زانیوه‌. سالی له‌دایکبوونی به‌بۆچوونیک ۱۷۷۹ و به‌بۆچوونیک‌ی تر ۱۸۲۰ی زاینییه‌، سیاهپۆش غه‌زله‌ و مه‌سنه‌ویی کرمانجی لێ به‌جی ماوه‌، له‌ شیعره‌کانیدا زۆر که‌لکی له‌ وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی وه‌رگرتوه‌. خالیک‌ی سه‌رنجراکیشی مه‌سنه‌ویی سه‌یفولملووک و به‌دی‌عولجه‌مال ئه‌وه‌یه‌ که‌ سیاهپۆش له‌ نیوان به‌یته‌کانی مه‌سنه‌وییه‌که‌دا، غه‌زله‌ی نووسیوه‌ که‌ یه‌که‌گرتنی غه‌زه‌له‌کان له‌گه‌ل چیرۆکه‌که‌دا جینگه‌ی سه‌رنج و تێرنامه‌، پێویسته‌ بوتریت که‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی هه‌ندیک له‌ کاره‌هاوچه‌شنه‌کان، لیژه‌ کیشی غه‌زه‌له‌کان له‌گه‌ل

دلدايه، له دواى چله نشينى و پارانه و هويه كى زور و نه زړ و نيازى كى حاته ميانه ئيلهامى پي ده كريت كه كچى پاشاى يه مهن بخوازيت كه كورپكى لتي ببيت، ئيبنى سه فوان وه زيره كى خوى كه ناوى (سالح) له گه ل ليرنه يه كدا به خلات و زير و زبوى فراوانه وه دهنيرتته خزمه تى شاهى قه حتان، پاشاى يه مهن، يو خوازيبى كچه كى، شاهى قه حتان پيشوازيبان لى ده كات و ميوانيه كيان يو ده گريت. سياهپوش بهم جوړه كورى ميوانيه كى دهربارى قه حتان شا باس ده كات:

مه يى هفت سال و ساقى چارده ساله

چ خوښ شرب و نه زړه حوسن و جه ماله

د ديوانى گرانند مه يفروشان

دلنى ساحتب كه مالان هاته جوشان

ب هه قرا مو ترپاننى مه ست و مه خمور

ل سده رهنك لى ددان ته نبور و سه نثور

گه لك ساحتب كه مال بوون دين و نه بتر

نه بوون هوشيار نه سلا تا ب مه حشر

پاشاى يه مهن رازى ده بيت كه كچه كى پي بدن و له دواى ماوه يه ك خودا كورپك به ئيبنى سه فوان و شازنه كى ده به خشيت كه ده بيت به قاره مانى چيروكه كى سياهپوش! هم شاهزاده نازداره هه مان سه يفولموك كه چيروكه كى باسى داستانى ئه وين و به سه ره اته كانى ئه وه، شازاده سه يفولموك له مندالييه وه له گه ل سه عدولموك، اته كورپه كى سالحى وه زيرى باوكى گه وه ده بيت و ته واوى په روه رده و راو و رابواردنيان پيكه وه ده بيت، بويه هم دووانه بو يه كتر ده بن به دوو هاوړپي گيانى.

شازاده روژپك به رپكه وت چاوى به سووره تيكى له راده به دهر جوان ده كه وپت و به هه زار دل عاشقى ده بيت. عيشق شازاده زار و له هه موو شت بيزار ده كات و ده پكات به بلبليكي غه زه لخوايى لاواز و ساز، تا ئه وه كى سه عدولموك پي ده زانيت و چيروكه كى بو شاهى عاسم ده گيرتته وه، له دواييدا دهرده كه وپت كه هم سووره ته ده مامكى كچيكه به ناوى به ديعولجه مال، يان بيتنى شه هبال كه كچى شاي په ريپانه و له باخى ئيره مدايه، هه رچنده له جيكه و ناوونيشانى ئه و كچه ده پرسن و بهم لاولادا په يك دهنيرن هيجى ديكه يان ده ست ناكه وپت و حالى شازاده تا قانه كوش روو له خراب

و خراپتر بوون ده كات، بويه سه يفولموك خوى دپته سه ر ئه و قه ناعه ته كى ته نيا خوى ده توانيت هم دهرده كى خوى دهرمان بكات و به ئيزنى باوكى له گه ل ژماره يه ك هاوړپى و سه روازدا (كه سه عدولموك كيشيان تيدايه) رى ده كه وپت كه به دووى كچى شاي په ريپاندا بگه رپت، له م كاته دا ناگرى فيراقى تا قانه جگه رگوشه له دلى باوكى به سالاچوو بهر ده بيت.

كه شتسيه كى شازاده له دواى رپكه پيوانيكى زور ده كاته ولاتى چين، پاشاى چين، يان فه غفور كه ده زانيت نيه تى ئه و كاروانه پاكه و له ولاتى ميسره وه هاتون، بانگيان ده كاته دهر باره كى خوى و وه ك ميوانگه ليكي به ريز خزمه تيان ده كات، له دواى رابواردن و مه ينوشى له دهربارى فه غفورا شازاده سه باره ت به كچى شه هبال و باخى ئيره م له دانيشتوانى مه جليسه كه ده پرسيت، به لام ليره شدا هيج كه س وه لامى پرسياره كانى نازانيت، ته نيا كومه كى كه پي ده كهن ئه وه يه بو لاي جووتياريكى پير ره وانه كى ده كهن كه سه د و هه شتا سال له ته مهنى تيره بووه و ده لپن رهنكه ئه و ناوونيشانى باخى ئيره م بزانيت، كاتيك كه بو لاي ده چن، جووتياره پيره كه، ئه وپش وه لام نازانيت و قه ت ناوونيشانى باخى ئيره مى نه بيسستوه، به لام به شازاده ده ليت كه رهنكه بتوانيت له شارى قوسته نته نييه وه لامى هم پرسيارانه ت بدوزيته وه، بويه شازاده مالئاوايى له چين و پاشاى چين ده كات و به ره و قوسته نته نييه رى ده گريتته بهر.

له دواى سوار بوونه وه كى هشتى، شازاده و يارانى تووشى تو فانيكى سه خت ده بن كه هه نديك له هاوړپيكانى له گه ل چند كه شتسيه كى ترده ده باته ژير ناو، شازاده هم تو فانه به نيشانه يه كى خودايى بو ناگادار كرده وه كى خوى ده زانيت و ته واوى ئامرازه كانى "له هوو و له عب" و هه موو پيال و فينجان هه كان ده خاته ناو پيلي دهر باوه كه له وه زياتر ئه و له يادى خودا دوورى نه خه نه وه، دواتر تووشى با و تو فانيكى ديكه ده بن و شازاده له ژير گرمه كى هه ور و شه لاقى برووسكه و باراندا بيهوش ده بيت و كاتيك كه هوشى دپته وه بهر، ده بيتنى هه موو هاوړپيكانى بي سه روشوين بوون و سه عدولموك هاوړپي گيانى له ده ورى خويدا نابيتت، شازاده حالى خراپتر ده بيت و وه ك باران بو فيراقى ياران فرميسك هه لده رپرتت و له داخى دووربى سه عدولموك نانى بو

ناخوریت:

ژ دهست چوو مهلهمی نیش و برینی ب نهرمی گۆت دگه‌ل ناه و گرینی

شه‌هزاده و نهو که‌سانه له هاورپیکانی که پی‌یکه‌وه‌ن، نازانن له کوپدان که له ناکاو چل که‌شتی لی‌یان نزیک ده‌که‌ونه‌وه. شازاده و یارانی که ده‌پانه‌ویت ناوونیشانی هاورپی ونبووه‌کانیان و شوپین و ریتی خو‌بان له که‌شتییه‌کان پیرسن، به دیتنی دیمه‌نی که‌شتییه‌کان ترووسکاییه‌ک ده‌که‌ویتته دل‌پانه‌وه، به لام له ناکاو له ههر که‌شتییه‌ک سئ سهد سواری زه‌نگی داده‌به‌زن که ناماده‌ی غاره‌تی کاروانه‌کان و جه‌نگن، زه‌نگییه‌کان ههر که چاویان به شازاده و هاورپیکانی ده‌که‌ویت، هپرش ده‌که‌نه سه‌ریان و شه‌ریتی قورس له‌سه‌ر ده‌ریاکه‌دا ده‌ست پین ده‌کات:

کرن جه‌نگینی شور و گورز و نپزه

بوو هشر و نه‌شر و رۆزی ره‌سته‌خیزه

له‌هف خستن وه‌کی شپیر و پلنگان

ب گورز و نپزه و شور و کولنگان

ژ به‌ر ده‌ری پم و سینان‌تی زه‌ه‌راب

دیتن بوو ده‌ریای خورن نهو ده‌ریا و نهو تاب

نه‌گه‌رچی ژماره‌ی زه‌نگییه ره‌شپیتسه‌کان گه‌لیک زی‌اتر بوو، به لام شازاده و هاورپیکانی نه‌ترسانه له‌گه‌لیان به شه‌ر دین و کۆمه‌لیکیان لی ده‌کوژن، به جو‌رپیک که زه‌نگییه‌کان سه‌ریان له جه‌نگاوه‌ری و نازایی شه‌هزاده سوور ده‌میتیت، له دواییدا که ته‌نیا دوو که‌س له هاورپیکانی شازاده ده‌میتنه‌وه، زه‌نگییه‌کان هپرش ده‌که‌نه سه‌ریان و قۆلبه‌ستکراو وه‌ک خه‌لاتیک ده‌پانه‌ن بو‌لای میری زه‌نگییه‌کان، له ده‌ریاری پاشای زه‌نگییه‌کاندا کچی میری زه‌نگیان به دیتنی سه‌یفولولووک عاشقی ده‌بیت، بۆیه نهو و هاورپیکانی ده‌نیریتته باخیتی خو‌ش و بو‌ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک میواندارییان ده‌کات، ئینجا نهو کچه به‌دره‌فتار و ناشیرینه خو‌ی ده‌رازی‌نیتته‌وه و رازی عه‌شقه ناپاکه‌کی خو‌ی له لای شازاده ده‌درکینیت و پیتی ده‌لیت:

ته نه‌ز دیم و نه‌دی ته ژ من مراده

مه دا ده‌ستوره ته نه‌ی شاهزاده

ب بئ ترسی وهره تو وی ب دلخواز

ژ من مه‌قسوود بگره نه‌ی سه‌ره‌فراز

به‌لام شازاده که نه‌وینی کچی شه‌هبالی له دل‌دایه، داواکه‌ی ده‌داته دواوه و ههر نه‌مه ده‌بیتته هۆی نه‌وه‌ی که کچی شای زه‌نگی تووره‌بیت و فه‌رمان بدات که شازاده و دوو هاورپیکه‌ی ببه‌ن و نه‌شکه‌نجه‌یان بده‌ن و کاری سه‌ختیان پین بکه‌ن، شازاده و دوو هاورپیکه‌ی بو‌ ماوه‌یه‌ک نازاریکی زۆر ده‌درین، به جو‌رپیک که تام و ره‌نگی خو‌شییان له بپیر ده‌چپته‌وه، تا ده‌رفه‌تیکیان بو‌ ده‌ره‌خسیت و ده‌توانن سواری که‌شتی ببن و هه‌لبین، له دوا‌ی بیست شه‌و و رۆژ ری پپوانی سه‌ر ده‌ریا، چاویان به دوورگه‌یه‌ک ده‌که‌ویت که میوه‌ی جو‌راو‌جو‌ری تیدایه و له‌وی داده‌به‌زن و له میوه‌کان ده‌خون، کاتیک شه‌و دادیت له ترسی گیانله‌به‌رانی درنده ده‌پۆنه سه‌ر دارپیکه‌ی به‌رز، که شه‌و دادیت گه‌لیک جان‌ه‌وه‌ری جو‌راو‌جو‌ر و نامۆ له هیلان‌ه‌کانیان دینه‌ ده‌ر، سیاه‌پوش ناوا باسی نه‌م جان‌ه‌ورانه ده‌کات:

وه‌کی شه‌ف تاری بوو دیتن جه‌ناوهر

ژ به‌حرئ ده‌رکه‌تن بئ حه‌دد و ده‌فته‌ر

چو به‌ئر و هه‌رچ و گورگ و رووبه‌ه و وه‌حش

دخوارن وان فه‌واکیه با دل‌تی خو‌هش

دگه‌ر به‌عزئ جه‌ناوهر شیبه‌ته‌تی مه‌رد

ل سه‌ر نائف دچوون خو‌ش خو‌ش وه‌کی عه‌رد

دگه‌ر به‌عزئ ده‌اتن نهو ب ته‌عجیل

ب گازی وان ده‌ات ته‌سیح و ته‌هلپل

دگه‌ر به‌عزئ ژ چه‌نگ و نایه و ساز

گه‌له‌ک خو‌شتر بوو سه‌وت و ده‌نگ و ناواز

دگه‌ر به‌عزئ میسالتی شپیری شه‌رزه

ژ ده‌نگی وان ده‌ات عالم ب له‌رزه

شازاده و هاورپیکانی له ترسی نهو هه‌موو جان‌ه‌وه‌ره تا رۆژه‌ه‌لات به‌سه‌ر داره‌که‌وه مانه‌وه، به هه‌له‌هاتنی خو‌ر گیانله‌به‌ره‌کان بلاوه‌یان کرد و شازاده و هاورپیکانی توانیان پرۆنه‌وه ناو که‌شتییه‌که‌یان و دیسان به ری بکه‌ونه‌وه، نه‌وان نه‌م جاره بو‌ماوه‌ی چل شه‌و به‌سه‌ر شه‌پۆلی ده‌ریاوه بوون، کاتیک که ئیتر هیچ خو‌راکیکیان لا نه‌مابوو، به دوورگه‌یه‌کی تر ده‌گه‌ن و به هیوای دۆزینه‌وه‌ی خو‌راک و شوپینیک بو‌حه‌سانه‌وه له‌وی داده‌به‌زن، دوورگه‌که پر له داری به‌رداری جو‌راو‌جو‌ر ده‌بیت، له سیتو و هه‌ناره‌وه تا ترئ و هه‌نجیر، بۆنی خو‌ش و دیمه‌نی جوانی رپحانه و وه‌نه‌وشه و سه‌دان گۆلی تر

شازاده و دوو هاوړپیکه‌ی سه‌رخوښ ده‌کات. سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی دوورگه‌که به‌مه دوايي نايه‌ت و ده‌يان دره‌ختی جوړاو جوړ و سه‌رسورپه‌ینه‌ری تیدا ده‌بیټ، دارپک ناواز ده‌خوینیت، دارپک پیده‌که‌نیت، دارپک گه‌لاکانی وه‌ک چرا ده‌گړین، سی پیاوه‌که له دوورگه‌که‌دا خه‌ریکی گه‌ران و ته‌ماشاه‌بن که چنه‌د که‌سی نه‌ناسراو په‌لاماریان ده‌ده‌ن و دوو خزمه‌تکاره‌که‌ی شازاده ده‌رفیتین، به‌لام هیتزبان به‌سه‌ر شازاده‌دا ناشکیټ و ده‌ده‌چن، شازاده ده‌که‌وینته شوینیان تا به شاریکی سه‌یر ده‌گات، شاریک که خه‌لکه‌که‌ی جه‌سته‌یان وه‌ک مرؤفه، به‌لام سه‌ریان له سه‌گ ده‌چیت! له‌وی سه‌گسه‌ره‌کان ده‌وری ده‌گرن و به دیلی بؤ لای میری سه‌گسه‌ران ده‌بیه‌ن. له‌وی شازاده ده‌بینیت که پاشای شاری «بؤزه‌نگ» خوئی له توره‌مه‌ی مرؤفه و زور سه‌ری سور ده‌مینیت. پاشا پیشوازی له شازاده‌ی غه‌رب ده‌کات و له دواي تیر و ته‌یار کردنی، چیرؤکی خوئی بؤ ده‌گیرپته‌وه و ده‌لیت: "من کوری پاشایه‌ک بووم و بؤ کاری بازگانی به‌ثم ده‌ریایه‌دا تیده‌په‌ریم. که‌شته‌ییه‌که‌م له توفانیکدا شکا و ثم سه‌گسه‌رانه منیان دؤزیبه‌وه. سه‌گسه‌ره بؤزه‌نگیبه‌کان بؤ خویمان حکومه‌تیکیان هه‌یه و ته‌نیا مرؤف ده‌که‌ن به پاشای ولاته‌که‌یان، له‌و کاته‌شدا که منیان دؤزیبه‌وه پاشا پیشووه‌که‌یان مردبوو و سه‌ریان لی شیبو، من له‌گه‌ل کچی پاشا پیشووه‌که‌یاندا زه‌ماوه‌ندم کرد و بووم به میری بؤزه‌نگیبه‌کان."

شازاده‌ش به‌سه‌ره‌تاتی خوئی بؤ میری بؤزه‌نگ ده‌گیرپته‌وه، به‌لام لی‌ره‌شدا هیچ که‌س ناوونیشانی باخی ئیره‌م و شه‌هبال نازانیت، به‌ه‌رحال میر بؤ ماوه‌ی دوو سال و نیو شازاده له لای خوئی راده‌گریټ و ریزی زوری بؤ داده‌نیت. شازاده له‌م ماوه‌یه‌دا نه‌گه‌رچی نازاره‌کانی سه‌فه‌ری له بیر ده‌چیته‌وه، به‌لام زامی عیشقه‌که‌ی ته‌شه‌نه ده‌کاته‌وه و بیر یارانی له ده‌ستچوو و سه‌عدوملووکی ده‌که‌وینته‌وه، بؤیه مال‌تاوایی له میری بؤزه‌نگ ده‌کات و نه‌و دوورگه‌یه به‌جی ده‌هیلیت، سی پیاوه‌که له دواي ماوه‌یه‌ک ریگه‌ پیوان، دوورگه‌یه‌کی تریان به‌رچاو ده‌که‌وینت و لا ده‌ده‌ن. له‌ویش دار و دره‌ختی سه‌یر و په‌نگین، گه‌لیک سه‌رنجیان راده‌کیشیت که له ناکاو بالنده‌یه‌کی هه‌ره گه‌وره په‌یدا ده‌بیټ و دوو هاوړپیکه‌ی شازاده به‌چنگ به‌رز ده‌کاته‌وه! شازاده‌ش باز

ده‌دات و چنگی په‌له‌وه‌ره‌که ده‌گریټ و مه‌له‌که هه‌ر سیکیان ده‌رفیتیت و به‌سه‌ر ده‌ریای بی بنیات ده‌بات تا له دوورگه‌یه‌کی ترده‌گاته هیلانه‌که‌ی خوئی، شازاده که به هه‌واوه له هؤش خوئی چووبوو، به هؤش دیتسه‌وه و ده‌بینیت که بالنده‌که هه‌ردوو هاوړپیکه‌ی به چنگ هه‌لدربوه، بؤیه ده‌ست ده‌داته خه‌نجه‌ر که په‌لاماری بالنده‌که بدات، له ناکاو ماریکی نه‌ژده‌ها رهنگ په‌یدا ده‌بیټ، ماریکی سامناک که سیاهپوښ ناوا وه‌سفی ده‌کات:

ژده‌نگی وی دله‌رزین عه‌رش و کورسی ب نه‌نفاسی دکی‌شا‌گا و ماسی

بالنده‌که هه‌لمه‌ت ده‌بات که ماره‌که بگریټ، به‌لام ده‌ره‌قه‌تی نايه‌ت و ماره‌که نه‌و و دوو خزمه‌تکاره‌که‌ی شازاده ده‌خوات و ده‌روات. شازاده له دواي نه‌مه‌تاک و ته‌نیا ده‌مینیته‌وه و له‌و دوورگه‌یه‌دا بؤ ماوه‌ی پینج شه‌و و رؤژ به برسیه‌تی ری ده‌پیوت، به جوړپک که ته‌واو بی‌حال ده‌بیټ، ده‌ستی به هیچ کوئی ناگات، مه‌گه‌ر دامانی زاتی نه‌حه‌دیبه‌ت. جا له دواي پارانه‌وه‌یه‌کی زور له ده‌رگای خودا تووشی دارپکی هه‌نجه‌یر ده‌بیټ و له به‌ره‌که‌ی ده‌خوات، ئینجا چاوی به قه‌سرتیکی به‌رز و شاهانه ده‌که‌ویت که هیچ پاسه‌وانیکی نیسه. به پله‌کانیدا سه‌رده‌که‌ویت و ده‌چیته ژووری، ده‌بینیت که دیوی ژوروه‌وی قه‌سه‌ره‌که‌ش به گه‌لیک نه‌خشونیکار رازاوه‌ته‌وه و سه‌دان جوړ په‌له‌وه‌ری ده‌نگ‌خوئی تیدایه، هه‌روه‌ها چل په‌نجه‌ره و ده‌رگای زتیرین و جه‌واهی‌ریه‌ند ده‌وری قه‌سه‌ره‌که‌یان گرتووه، شازاده به دیتنی نه‌مانه واقی وپ ده‌مینیت و گه‌رمی سه‌یرکردن ده‌بیټ که له ناکاو په‌رده‌یه‌کی نه‌تله‌سی ده‌بینیت. ده‌رواته پیشه‌وه و په‌رده‌که لاده‌دات، ده‌بینیت له پشت په‌رده‌که‌وه ته‌ختیکی گه‌وه‌ریه‌ند دانراوه که کچیکی زیده جوان له سه‌ری راکشاوه. سیاهپوښ ناوه‌ها وه‌سفی کیژکه ده‌کات:

له‌تيف و نازک و مه‌حبوب و دلک‌ش

خومار و مه‌ست و دلدار و په‌ریوه‌ش

جه‌بین به‌در و دوو نه‌بروو قه‌وستی تاری

سیه‌ه زلف و چه‌شم مه‌ست و خوماری

شه‌که‌رخا له‌ب، ده‌هه‌ن خونچه، دوو بوستان (۱)

چو نارنج و به‌قه‌ده سه‌روئی گولستان

سه‌یفوملووک هه‌رچی بانگ له کیژکه ده‌کات له خه‌و

هه‌لناسیت، جا ده‌بینیت که له ژووری سه‌ریه‌وه ده‌لاقه‌یه‌ک هه‌یه و له پال ده‌لاقه‌که‌دا به خه‌تیکه‌ی سه‌یر، چه‌ند دیتیک نووسراوه، که ده‌یه‌ویت ته‌خته‌که بگویتته‌وه، نووسراوه‌که بخوینتته‌وه، له نا‌کا و کچه‌که له خه‌و داده‌چله‌کیت، که ته‌خته‌که نزی‌ک ده‌لاقه‌که ده‌کاته‌وه کچه‌که بئ هۆش ده‌که‌ویتته‌وه، جا ده‌زانیت که کچه‌که ته‌لیسم کراوه، بۆیه ته‌خته‌که له قه‌سه‌که دیتته‌وه ده‌روه و کچه شوخه‌که له خه‌و هه‌لده‌ستیت. شازاده له ناوونیشانی ده‌پرسیت و کچه‌که به‌م جوړه به‌سه‌رهاتی خۆی بۆ شازاده ده‌گپرتته‌وه:

"ئیمه دوو خوشک بووین، مه‌لکه‌جه‌مال و به‌دره‌جه‌مال، کچی شای سه‌ره‌ندیب که پیکه‌وه به شادی ده‌ژباين، رۆژتیک له رۆژان بالنده‌یه‌کی گه‌وره منی رفاند و له خوشکه‌که‌می جیا کرده‌وه و به بئ هۆشی له‌سه‌ر ئەم ته‌خته جیتی هیشتم. کاتیک که هۆشم هاته‌وه سه‌ر، خۆم دی که لاویکی جوانخاس له پالمدا راوه‌ستاوه و ده‌لیت: مه‌ترسه ئەی یاری شوخوشه‌نگ و دل به دلی من بده که من نه‌ک به دلیک به هه‌زار دل عاشقی تۆ بووم! من کوری شای په‌ریانی قولزوم و ئەم قه‌سه‌ره‌ش به ده‌ستی په‌ریان ساز کراوه و مرۆف قه‌ت ناگاته ئیره، بۆیه تۆش باوک و دایک و یارانی خۆت له بیر بکه و ببه به یاری من. ئەو هه‌رچی ته‌مه‌نای وه‌سلی کرد، من مه‌یلی فیراقم کرد و په‌دم کرده‌وه، بۆیه رقی داگیرسا و ته‌لیسمی کردم، ئیسته‌ش هه‌موو مانگیک جارێک دیتته‌وه ئەم قه‌سه‌ره و له خه‌و هه‌لمده‌ستیتیت و خۆراکی جوړاو‌جوړم پئ ده‌دات و ئاواتی وه‌سلم لئ ده‌خوازیت و منیش قبوولی نا‌که‌م و دیسان به جیم ده‌هیلتته‌وه، ئیسته ده‌ساله که حالی من به‌م جوړه‌یه."

شازاده‌ش به‌سه‌رهاتی خۆی بۆ ده‌گپرتته‌وه و له عیشقی کچی پاشای شه‌هبال و ون بوونی سه‌عدو‌لملووک بۆی ده‌دویت، مه‌لکه که ناوی کچی شه‌هبالی ده‌بیسیت، ئه‌هیک هه‌لده‌کیشیت و ده‌لیت ئەی شازاده مزگیتیم بده‌ری که ناوونیشانی کچی شه‌هبال ده‌زانم. ئیمه راستیه‌که‌ی له سه‌ره‌ندیب سی خوشک بووین، من و به‌دره له دایک و بابیک بووین، به‌لام به‌دیعو‌لجه‌مال په‌ریزاد بوو. له‌و کاته‌دا که دایکم به به‌دره دوو‌گیان بوو، له باخه‌که‌ماندا خیه‌تی هه‌لدا‌بوو که له‌وئ مندا‌له‌که‌ی بییت، که به‌دره بوو، ژنیکی به‌ژن و بالا جوان و خوش

سیما هات بۆ لای دایکم، که دایکم لیبی پرسى تۆ چیت و کیت؟ گوتی من په‌ریزاده‌م و ژنی پاشای شه‌هبالی ئیره‌م، من یه‌ک حه‌فته‌یه له‌م باخه‌ی ئیوه‌دا مه‌قامم کردوو و خودا ئیسته کچیکه‌ی خنجیلانه‌ی پئ به‌خشیوم، ئینجا به‌دره‌ی له ده‌ستی دایکم سه‌ند و له مه‌مکانی خۆی شیرى پئ دا، جا وتی من ده‌بئ پرۆمه سه‌فه‌ریک و ئەم کیژه‌ی خۆم تا گه‌رانه‌وه له لای تۆ داده‌نیم که ژنیکی خانه‌دانی، تا شیرى پئ بده‌یت، سیاه‌پۆش له چه‌ند به‌یتیکدا ئاوا باسی دیمه‌نی شیر خواردنی به‌دیعو‌لجه‌مال ده‌کات:

وه‌کی پشکوژی زهر بوو گۆی بوستان
وه‌لی بوستان وه‌کی نارنجی بوستان (۲)
سه‌ری پشکوژی دا سه‌ر خونچه‌ی گول
ژ عیشقان بوو خومار و مه‌ست بلبل
ب سه‌د ناز و ته‌نه‌عموم له‌علی شه‌ککه‌ر
دمژیا شیر و مه‌ی ئەز حه‌وزی که‌وسه‌ر

کچه‌که درتزه به‌چیرۆکه‌که‌ی ده‌دات: "دایکم به شازنی په‌ریانی گوت که خۆشه‌ویستی ئەم مندا‌له‌ت رۆشتوه‌ته دل‌مه‌وه، بۆیه حه‌ز ده‌که‌م دواتر هه‌ر چه‌ند ماوه‌یه‌ک، جارێک بیهیتیت که چاوم پئی بکه‌ویت، ژنه‌که‌ی شای شه‌هبالیش به‌لینی دا که مانگی جارێک به‌دیع به‌یتیت بۆ لاما‌ن. "شازاده که ئەم حیکایه‌ته‌ی بیست، گه‌شایه‌وه و زانی که پئویسته‌هه‌ر یه‌که‌یه‌ک بۆ پرزگار کردنی مه‌لکه‌جه‌مال له ده‌ستی ئەو په‌ریزاده زالمه‌ بدۆزیتته‌وه تا شایه‌د به‌ عیشقه‌که‌ی خۆیشی بگات، بۆیه پرسى: "روحی ئەم په‌ریزاده له کوییه؟" مه‌لکه وه‌لامی دایه‌وه که له ژیر زمانی ئەم په‌ریه‌م کیشاوه‌ته‌وه که په‌ریزادیکه‌ی ده‌ریایه‌ه و گیانی له سندووقیکدا‌یه له ژیر ئوقیانوسدا و هه‌رگیز ده‌ستی مرۆفی پئ ناگات، مه‌گه‌ر ئەوه‌ی که که‌سێک ئەنگوستیله‌ی پئ بییت و به‌و جوړه بتوانیت ئەو سندووقه له ژیر ناوی زه‌ریا ده‌ره‌ه‌یتیت، شازاده گوتی من ئەنگوستیله‌م پئیه و ده‌توانین به‌م جوړه ئەو په‌ریزاده بئ فه‌ره بکوژین، بۆیه دوو‌به‌دوو رۆیشتنه سه‌ر ده‌ریا و به‌کۆمه‌کی ئەنگوستیله‌که‌ سندووقه‌که‌یان له ژیر ئا و ده‌رکیشا و بازیان دا و گیانی په‌ریه‌که له سندووقه‌که‌ ده‌رچوو، جا هه‌ردوو پئ که‌وتن که بگه‌رینه‌وه بۆ باخی سه‌ره‌ندیب.

شازاده به‌له‌میتیک ساز ده‌کات و پری ده‌که‌ن له خۆراک

و زير و زبو و ري دهکون. دواي چوند مانگ ري پيوان، خوراكيان پي نامينيت. به نيرادهي خوا بايه کي توند هله دکات و به له مه که يان ريگه ي چوند ساله به چوند روت ده پيوت و دهگنه دورگه يه که داري به ردار و خوراكي زوري ليه، له وي که شتيه که يان پر له ميوه دهکن و ري دهکونهوه. له ريده ماسيه که هره گوره ي سامناک په لاماريان ددات و ده پوت به که شتيه که وه قوتيان بدات که شازاده نازايانه به شمشير له گه لي به شه رديت و ده کوروت. دواي نه مه که شتيه که يان له دورگه يه که دیکه دا ده وستيته وه، له وي چوند که س ده بين و له ناوونيشانيان ده پرسن، نه و چوند که سه وه لام دهده نه وه که خه لکي شاري واستن و خه راج به شاي سه رنديب ده دن، مه لکه به بيستني نه مه خو شحال ده بيت چون حاکمه دادپه روره که ي شاري واست مامه که ي خو به تي، بو به له گه ل نه و پياوانه دا ده چنه وه بو شاري واست.

له وي تاجولملووکي مامي به خيره اتني گه رميان دهکات و له بهر ديتنه وه ي دوو باره ي کچي برا که ي شايه که ده گيريت. شازاده سه ي فولملووک و مه لکه جه مال بو ماوه يه که له لاي تاجولملووک ده ميننه وه، نينجا له گه ل کاروانتيکدا به ره و سه رنديب ده چن. هه وال بو شاي سه رنديب دنين که کيژه که ت دوزراوه ته وه و له گه ل برا که تدا دين بو سه رنديب. خه لکي شاره که ش به م هه وال ده زانن و هه موو به تيکرا دين به پيري شازاده نازداره که يانه وه. شا و شازني سه رنديب به ديتنه وه ي کچه که يان شاد ده بنه وه و زه ماوه نديکي گوره ده گيرن. شاي سه رنديب گه ليتک سپاسي سه ي فولملووک دهکات بو رزگارکردني کچه که ي و داواي لي دهکات که له سه رنديب ميتيته وه و بيت به و اريسي تاج و ته خته که ي نه و، شازاده سه ي فولملووک و شاي سه رنديب ده بن به دوو هاوري و له رابواردن و راو و مه ينوشيدا پيکه وه دبن، نه گه رچي شازاده له ده باري سه رنديبدا ريزي زوري لي ده گيرا و هاوپياله ي گه وران و هاوبه زمي دل به ران بو، به لام بيري ياره گيانيه که ي، و اته سه عدولملووک تاويک به روکي به نه ده دا:

**نه بوو خالي ژ فيکري وان شهب و روت
ژ حال و محبه تا وان شاهي فه روت
گه ي شهزاده دلخوش بوو ژ دلدار**

**گه ي پر غم ژ هي جري ياري غه مخوار
گه ي کري ته مه نايي سه فايي
گه ي پر غم ژ هي جري پر جه فايي
گه ي زه وقتي ته مه نايي ويسالي
گه ي مه جزون ژ هي جرائي هلاکي
گه ي مه سروري جام و خمر و باده
گه ي غه مباري سه عدي بي مراده**

پاشاي سه رنديب روت له دواي روت زياتر شه يداي رهوشي به رز و چالاکي و جهنگاوه ربي شازاده ده بوو، روتيتک که شازاده له گه ل پاشا بو راو ده چيت، له شوپيکدا لاويک ده بينيت که شپوه ي له سه عدولملووک ده چيت، فرمان ددات به غولامه کاني که بي به نه وه بو ده ربار و تا گه رانه وه ي نه و خزمه تي بکن. کاتيک که له گه رانه وه دا شازاده ناوونيشاني لاوه که ده پرسيت، ده ليت: "من ناوم سه عدولملووک و له گه ل شازاده سه ي فولملووکدا هاوسه فهر بووم که يه کترمان ون کرد. نيتسته ش به شوين نه ودا ده گه ريم." جا شکات دهکات که بوچي مني غه ريبستان گرتوه ؟ سياهپوش به م جوړه باسي چاوپيکه و تنه وه ي نه و دووانه و وه لامدانه وه ي شازاده دهکات:

**گوت: "سه عدا تو بز ان شهزاده يي تم
ژ دل نير ژ غم نازاده يي تم"
دو عاشق بوونه نه و با هم ره سيده
ژ وه سلي يه کدگر بوون ناره ميده
ب سه ر وان چوو جه فا و رنج و ميحنه ت
ژ وه سلي يه کدگر بوون شاد و راحت**

نينجا شازاده سه عد به شاي سه رنديب و نه هلي ده ربار ده ناسينيت و به بو نه ي به يه که گه يشتنه وه ي نه م دوو لاوه، گوتيه نديک ده گيريت. له دواي گه ليتک به زم و شادي و مه ينوشي، شازاده داوا له سه عد دهکات که به سه رهاتي نه م ماوه يه ي خوي بگيريته وه، سه عديش نازاره کاني سه فهره که ي به م جوړه ده گيريته وه: "له دواي نه وه ي که با و بارانه سه خته که من و تو ي له يه که جيا کرده وه، ته نيا من له که شتيه که دا مامه وه و چوند روت به سه ر ده رباياندا ده چووم تا نه وه ي که گه يشتمه دورگه يه که که ته نيا داري سرينچکي تيدا بوو. نه وه نده سرينچکم خواردبوو که حاله خه ريبک بوو خراب ده بوو، بو به نه و شوپنه م به جتي هيشت و رتي ده ريام گرت به ر. له

دهريادا سهدان جوړ ماسی و گیانله بهری سهیرم بیڼی،
 ئینجا گه یشتمه دوورگه یهک که گه لیک میوه ی
 رهنگا ورهنگی تیدا بوو، لهو میوانه م خوارد و نووستم.
 کاتیک که له خه ودا بووم، کومه لیک که به جهسته
 مرؤف و به سهر بهراز بوون به دیلی گرتمیان. ماوه یهک
 دیلی ئه وان بووم و جیگه و خوړاکم زور ناخوش بوو،
 روژتیک منیان خسته ناو قه فسه سیکه وه که به دیاری بو
 لای که سیک بمهن. له ریگه دا گه یشتین به ئاو تیک،
 ئاگیان له قه فسه که ی من نه بوو که ئاو من و
 قه فسه که ی برد. بو ماوه یهک له گه ل ئاودا چوم تا چند
 زهنگیبهک گرتمیان وه و له ئاو دهریان هیتام. خستمانه
 که شتیبهک که بو لای میری زهنگیبهکان بمهن، به لام له
 رتدا که شتیبه که یان تووشی تووفان بوو و به تیکشکاوی
 گه یشته شاری عومان. له وئ عومانیبهکان هیرشیان کرده
 سهر زهنگیبهکان و هه موویان کوشتن، مانگیک له
 عومان مامه وه، ئینجا له گه ل کاروانیکدا به ره و
 سهره ندیب به ری که و تم که لیره یه کترمان بینیبه وه.

شازاده ش به سهرهاته کانی خوئی بو سه عد گتیرایه وه.
 سه عد پرسى که ئایا توانیوبه تی نیشانیک له باخی
 ئیرم و کچی شه هبال بدوژیتته وه؟ لیره دا مه لکه دیتته
 جواب و به سهرهاتی خوئی بو سه عد ده گتیریتته وه و ده لیت
 مژده م پی بدن که بریار وایه کچی شای شه هبال تا سن
 روژی تر بو باخه که مان بیت.

روژه کان تپه پهرین و ئاخری به دیعولجه مال له گه ل
 هه زاران په ریدا گه یشتنه به ره وه و له باخی سهره ندیبدا
 خپوه تیان هه لدا. هه لبت سیاهپوش هم یهک دیره ی به
 ده یان بهیت دهر بریوه و هه ولئی داوه بهم جوړه فه زاسازی
 بو ئه و ساته تاییه ته ی هاتنی مه عشوق بکات:

سه عاتکه بوونه مه شغول ئه و ژ باده

نه زهر کر دیت هاتن سینه ساده

کی یه عنی دلبرایین ماهی په یکه ر

له تیف و نازک و مه حبوب و دلبر

ب ره ف ره ف تا تین ئه و ته شبیهی قازان

گه له ک خوشتر بوو دهنگی وان ژ سازان

میسالی که بک و تاووس و که بوو ته ر

تژی کر باخی سهر وهر دین نه حمه ر

ژ مهتابی روخی په ریانی ساده

نه زه ر باز بوون سه عد و شاهزاده

ژ بوئا سه روویانووی سیمینبر

قه گرتن چادری ژ دیباین نه خدر

تی راخستان فراشی نه تله سی زوود

مه تهر کر ژ بیهنی عه نبر و عوود

به دیعولجه مال رووی له خپوه ته که ی به دره کرد و به
 دیتنی سه رسام بوو و پرسى که چوئن له دهستی ئه و
 په ریزاده پی فهره نه جاتی بووه؟ به دره یش چیروکی هاتنی
 شازاده ی سه رتاپی بو گتیرایه وه. له ناکاو دهنگی
 ئاوازیکی خوش بهرز بووه وه و کچی شه هبال پرسى که
 خاوه نی هم دهنگه خوشه کیبه؟

چ خوشه دهنگه دیتته من هه ر په پایه ی؟

ژ وئ سه وتی دلنی مریان دبت حه ی

گو ئه و شه زاده پی وهک دورری مه کنوون

دناف به حران خلاص کرد مه لکه خاتوون

وه لام درایه وه که ئه وه هه مان شازاده یه که مه لکه ی له
 پیلی دهریایان رزگار کرد، بویه به دیع له گه ل دوو
 خوشکه که دا پیکه وه چوون که گوئی له دهنگی بگرن و
 دیبان که شازاده مهستی باده ی خوشه ویستی بووه و هم
 غه زله به دهنگی خوش ده خرتیتته وه:

سوهتم ب عه شقی ناری حوبی به دیعولجه مال

په روانه رنگ ژ شه معنی سوهان ل من په ر و بال

هه تا بت عومری باقی، چاقتیرم جام و ساقی

یا زه هری جامی فیرقه ت، یا قه تره پی نه ز ویسال

جامی فیراقتی نه ز کرم، سه رتا به پی "سیاهپوش"

یاره ب هه خوه قه تره پی وه سلنی به دیعولجه مال (۳)

کچی شه هبال که هم دهنگ و رهنگه ی بیست و بیڼی،
 هه ر له ویدا به خه دهنگی عیشقی راسته قینه ی شازاده
 بریندار بوو. ئه و که به بیستنی هم چیروکانه سه رسام
 بوو بوو و بوئی ئه وینی شازاده ی بیستبوو، شه و خه وی لی
 نه که وت و داوای له به دره کرد که به سهرهاته که ی خوئی به
 دریتی بو بگتیریتته وه:

مه سل سل به دره پی زلفین معنه بر

ژ هه ف بشکافت و عالم بوو مه تهر

حیکایه ت کر ژ عاسم نیڼی سه فوان

ژ نهنگوستیل و ئیرسال کر سوله یان

ژ وئ شوخی یه مانی سینه ساده

ژ فیکر و عیلم و عه قلی شاهزاده

ژ شکل و سوورته و لیباست مه زکوور

ب رڼه رڼه سږی و قاز و کهو، ب چاهڅپتن خوه مه
 دیت هاتن
 دنځ پر بوو ژ وی رڼگنځ و سه دایتن تهوق و خه لخاله
 ژ دهنگځ وان مشه ووهش بووم، خه راب و مهست و
 بیتههش بووم
 مه گوت سه د جار بخیر بیتن نهو ب سه ر چاهڅتی د من خاله
 "سیاهپوش" و بریندارم و چاهڅنیر و تله بکارم
 ژ دهستی ساقیا مه هوهش دو فنجانان مه یی ناله
 به دیع لهو دیوی چادره کهوه به دزیبه وه سه یری شازاده ی
 ده کرد و نهو دهنگ و رڼنگه وه های کرد که ناگری
 نهوینه که ی زیاتر بلایسه بکیشیت. ماوه بک له شه و
 تیسه پری و شازاده له ساز و ناواز ماندوو بوو. له
 چادره که ی هاته دهری که کتوپر چاوی به کچی شه هبال
 کهوت و روخساری خوشه ویسته که ی ناسیبه وه و ههستی
 بزوا و نه م غه زله ی خوینده وه:

نه ی نوروی دوو دیده ی منی مه ستانه یی مه خمور
 وه ی روح و حه یاتن دلن دیوانه یی مه هجوور
 نه ی هه یکه ری نه مواتن له بن عیسیی مه ریبه
 وه ی موسیعی عیمران و موناجاتن ل سه ر توور
 چل رژی ته مام کر مه ژ عه هدی ته ریازت
 رازیم ژ جه مالت ب شه هابن قه به سی نور
 هه تا ب نه به د سه ر خوش و هه یران بی "سیاهپوش"
 مه یخواره یی جامن له بن شه هکاسه یی فرفورور
 دوو نهوینداره که به یه ک ده گن و سیاهپوش به م جوړه
 به یه ک گه یشتن و عیشقبازی نهو دووانه وه سف دهکات:

نهرم روونشت ل بالی یوو هلانن
 سه ری دل به ر ل سه ر زه ندی خوه دانن
 شیرین شه هزاده دانن لیت ل لیتی
 ب دهستی راسته گرت لیمون و سیفی
 ژ عه شقی دل دنیری وه جهی دلدار
 دگه ل شادی دگوتن قهول و نه شعار
 واته شازاده نه م غه زله ی ده خوینده وه:
 نه ی خونچه له با تالیبی دیداری تووهم نه ز
 چاڅنیری له ب و له علی شه که ریاری تووهم نه ز
 تالیب نه به مه یخانه مه ب زهوق و دلن خوهش
 عاشق ب دوو چاهڅتی مهس و خویماری تووهم نه ز
 نه ی گول فه که چاهڅان و بین بلبلن عاشق
 قوریانن دو زولفتی وه کی شه هماری تووهم نه ز

ژ عاشق بوونن میری مهست و مه خمور
 ژ دهردی محبهت و زاری و نه فغان
 ژ دهستوروی شه ه و که شتی به حران
 ژ میتهفاندارین فغفور و خاقان
 ژ با و غهرق و هیجرانن عوشاقان
 ژ چه نگن زهنگیان و بینتی کهفتار
 ژ سهروهش و ژ قه دری شاهن سه گسار
 ژ تهیر و ههردو ههقال و ژ نه زدهر
 ژ دهرد و میخنهت و قه سرن ل بن زهر
 کو تیدا مه لکه و قه تلن په ریازد
 ژ ماسی و ژ تاجن نه م به نیجاد
 ژ داخل بوونن وی شه هری سه رهنديب
 ژ سه عدی دلکهش و پرناز و ته رغیب
 یه کایه ک کر حیکایهت عه نه یرین خال
 وه لن زیده ژ عه شقا بینتی شه هبال

نیجا به دره داوای له به دیع کرد که خوئی به شازاده
 بنوینت و وتی که نه مه نه ک هه ر ویستی شازاده به،
 به لکو داخوازی خوئی باوک و دایکی و
 خوشکه که شیه تی. کچی شه هبال نه گه رچی بی مه یل
 نه بوو، به لام نازی هیتایه پیسه وه و گوتی:

په ری و ناده می قه د جوفت نابن
 د ناڅ وان ده گه لیک په رده و حیجانن
 وتیشی که رڼنگه باوک و دایکم هه ز نه کن و چیتر
 نه هیلن بیتمه وه باخی سه رهنديب، به لام مه لکه دلنای
 کرده وه که به جوړتیکی نه یتنن هه لیک دهره خسیتیت که
 نهو دوو عاشقه یه کتر بینن. کچی شه هبال به لینی دا و
 گوتی که ده یه ویت بنویت، به لام شه و له دهردی نهوین
 خه و نه هاته چاوه کانی و بی نیختیار رووی له چادره که ی
 شازاده سه یفوللووک کرد و گوتی بو ناوازه که ی شل کرد
 که نه م غه زله ی ده خوینده وه:

نه لا نه ی ساقیا شیرین، وه رین جامن ژ مه یا ناله
 ل من نیرو قهوی ب غه درن بهر و زلف و خهت و خاله
 شه راین نه رغه وانن بین، د جامه ک زه رنشانن بین
 قه رار و سه بر و تاقت چون ژ عه شقی بینتی شه هباله
 نه هن من قوهوت و تاقت، ژ باغی نیروم و وه سلهت
 نه گه ر به حه یده ری غازی وه یا خود روسته من زاله
 ژ له علی قاسیدی دل بهر، سه حه رکه ه هاته مزگینن
 په ریوهش تینه سه یرانه، د باخن وهرد و هه لهاله

**ئه‌للا! چ ب نەرزان تو ب دەستیم که تی ئیرۆ
با جان و حیات و روح برینداری تووهم ئەز
من زوو ته دخوەستی ژ مەکانەک وەهه خالی
وعدەک بەدەتی عاشقی گوفتاری تووهم ئەز
یەک بووسە ژ لەعلی لەبی جانپەخشە بە من بەخش
بە روح و حیات و دلێ بیماری تووهم ئەز
ئەف دەولەتی باقی ب "سیاھپۆش" خودی دا
چاڤنیری لب و لەعلی شەکراری تووهم ئەز**

بەلام دوای ئەو بەدیع رووی لە سەیفوللووک پۆشی و
وتی ویسالی من و تۆ قەد دەست نادات و پەری و
ئادەمی هەرگیز پێکەو نایانگریت. بەدیع ئەگەرچی بە
هەزار دل عاشقی شازادە بووبوو، بەلام نازی دەفرۆشت و
دەبویست راست و درۆیی عەشقه‌کە تاکێ بکاتەو،
بەلام شازادە داوای کرد که بە جیتی نەهیلێت و سویندی
دا بەو شیرەیی که لە مەمکی شازۆنی سەرەندیب
خواردووێتی، بەدیع گوتی که بە شتیکی نازیز سویندت
دام و دەووستم و گوێ لە قسەکانت دەگرم، شازادەش
تەواوی بەسەرھاتەکانی ڕێگەیی ئەوینی بوو گێڕایەو،
بەدیع دیسان و تییەو که ئیمە بوو بەک نابین، هەرودەها
گوتی که دلەبران و جوانانی زۆر هەن که دەتوانیت لەگەڵ
ئەوان بیت، شازادە وتی که من موویەکی تۆ بە هەموو
دلەبرانی عالەم نادەم، کچی شەهبال وەلامی دایەو که
من لێم روون نبیە که ئایا عەشقه‌کە تۆ راستەقینە،
یان نە، شازادە که ئەمەیی بیست خەنجەری دەرکیشا که
شارەگی خۆی ببری، بەدیع که ئەم دیمەنەیی بینی زانی که
شازادە عاشقی راستەقینەیی و سفەری دلێ لە لای
کردوو. پیتی گوت که منیش بە ئەوینی تۆ گرفتار بووم،
بەلام نازانم چۆن ئەم دەنگ و باسە بە دایک و بابم بلێم،
شازادە وتی من هەولێ خۆم دەدەم و مەلکە و بەدرەیش
لەگەڵ دایکت قسە دەکەن، بێ گومان شازۆنی شەهبال که
تامی عەشقی چەشتوو، که سیتیکی تیگەیشتوو و
یارمەتیمان دەدات، لە کاتی کازیویدا عاشق و
مەعشوق لە ترسی ئەغیار دەستیان لە قسە و
عیشقبازی هەلگرت و کچی شەهبال بوو شوینەکی خۆی
گەڕایەو.

بەیانێ ئەو رۆژە شازۆنی شەهبال، واتە دایکی بەدیع،
گەیشتە باخی سەرەندیب. مەلکە و بەدرە بە پیریەو
چوون و بەخیرھاتنیکی شاھانەیی لێ کرا و لە باخی

سەرەندیبدا خپۆتەتی چەقاند. لە ناو چادەرەکی خۆیدا بوو
کە دەنگی بەسۆزی شازادە گەیشت بە گوتی و پرسێ که
ئەم زاتە کیتیە که بەم دەنگە خۆشەو و ناوہا غەزەلی
خۆشەویستی دەخوینیتەو؟ بێ گومان که سیتیکی بەرپێزە و
من بە بیگانەیی نازانم، مەلکە و بەدرە وەلامیان دایەو
که ئەو شازادە سەیفوللووک، شازادەیی میسر و شامە که
میوانی ئیمەییە و گەلیک لە ئاکار و جوامیری ئەو،
قسەیان بوو شازۆنی گێڕایەو، جا شازادە بانگ کرا و
گەیشتە خزمەتی شازۆنی شەهبال و شازۆنی داوای لێ کرد
که غەزەلیکی بە دەنگی خۆش بوو بخوینیتەو، شازادەیش
ئەم شیعراەیی خویندەو:

**عاشق و دل کەر کرم، مەخمور و ئەبتر کرم
بێ یار و هەمسەر کرم، عەشقی بەدیعو لجه مال
پەروانەرنگم ژ شەمع، نزاری من جوملە جەمە
زێر کر ل چاھقن من دەمە، شەوقنی بەدیعو لجه مال
سۆھتی دلێ زاری ما، دلپەر و دلداری ما
پر دەت نازاری ما، حویبێ بەدیعو لجه مال
چەشمەین چەشمی پوراب، یاری مە دی بێ حیجاب
ئاتەش و بەرقی شەھاب، دل ل مە کر وەک کەباب**

سەروبانوو شازۆنی شەهبال زیاتر لە بەسەرھاتی
شازادەیی پرسێ و دوو خوشکەکی زیاتریان پێ وت و
درکاندیان که عاشقی بەدیعو لجه مال بوو. سەروبانوو
زانی که عەشقی شازادە راستەقینەیی و دلنەوایی دایەو
و گوتی که دەبیت بزانی ئیرادەیی پەروەردگار لەسەر چینی
و پیوستە سەبر بکات تا ئەو دەگەریتەو و لانی
شەهبال. شازادە شازۆنی سویند دا که چارەیی دەردی
عیشقی بکات و دیسان بەسەرھاتە پر دەرد و رەنجەکی
خۆی بوو گێڕایەو.

شازۆنی پیتی دەلێت عاشقی راستەقینە دەبیت بوو
خۆشەویستی لە گیانی شەریخ نەکات، شازادە وەلامی
دەداتەو که من بوو گەیشتن بە یار نامادەیی گیانبازم.
سەروبانوو لە دوای قسەیی زیاتر لەگەڵ شازادە زۆرتر لە
ئەوینە پاکەکی دلنیا دەبیتەو و پیتی دەلێت که لەگەڵ
خۆی دەبیات بوو باخی ئیرەم:

**مەکیشین خەم ژ ئیرۆ پێتە یە کسەر
ژ پیتا حق ئەزم هەر بوو تە رەهبر
سبەیی لەگەڵ هەلھاتی خۆردا شازۆنی فەرمانی بە هەموو
پەریبەکان دا که خۆ رێک بخەن که بوو باخی ئیرەم**

بگه پینه‌وه و به یهک جار حهوت هزار پهری که له خزمه‌تی شازن و به‌دیعدا بوون، ناماده‌ی گه‌رانه‌وه بوون، شازنی شه‌هبال له‌گه‌ل شای سه‌ره‌ندیب و بنه‌ماله‌که‌ی خواحافیزی دهکات و سه‌یفیش له‌گه‌ل هاوړتی گیانی خوی سه‌عدو مللو و کدا. دوو پهریزاد، شازاده له‌سه‌ر پشته‌ی خویان داده‌نیتن و هه‌مووی په‌ریبه‌کان به‌رز به‌رز به‌رهو باخی ئیره‌م هه‌لده‌فرن و سه‌ره‌ندیب به‌جی ده‌هیتلن، که له باخی ئیره‌م نزیک ده‌بنه‌وه، په‌ریبه‌کان به‌دیتنی زیده‌که‌یان شاد ده‌بنه‌وه و شازاده له ژیر سیبهری داریسویک داده‌نیتن، لیره‌دا سیاهپوش ده‌لئیت:

**ب دورانی فه‌لک قه‌ت خوژش مه‌کن دل
گه‌ی گول نیسه‌ته گاهی چو سونبل
گه‌ی پرژ و سرور و خه‌مر و جامن
گه‌ی حوزن و گرین و هم زولامن**

ئهم دوو به‌یتنه هوشدارتیکن بوو داویتیکی ناخوش. له‌ناکا و چند که‌س که شیتویه‌یان له خه‌لکی ئیره‌م ناچیت په‌یدا ده‌بن و له شازاده ده‌پرسن که تیا تو هه‌مان که‌سیت که په‌ریزاده‌که‌ت کوشت و مه‌لکه‌جه‌مالت له ده‌ستی رزگار کرد؟ شازاده‌ش وه‌لامی ده‌داته‌وه: "به‌لئ، من هه‌ر ئه‌و که‌سه‌م." نامۆکان ده‌لئین ئیمه له لایه‌ن شای شه‌هباله‌وه هاتووین، بو‌یه دوامان بکه‌وه که تو بیه‌ین بو لای. شازاده که ئه‌وه‌ی بیست شوینیان که‌وت و ماوه‌یه‌کی زور له‌و شوینه دوور که‌وتنه‌وه، کتوپر پیاوه‌کان هپرش ده‌که‌نه سه‌ر شازاده و ده‌یگرن و کو‌ت و زنجیر له ده‌ست و پیتی ده‌که‌ن و پیتی ده‌لئین که هه‌لمان خه‌له‌تان‌دیت و ئیمه خه‌لکی قولزومین و هاتووین که تو به‌دیلی بگرین. ئه‌و په‌ریزاده‌ی که تو کوشتت، شازاده‌ی ئیمه بوو و ئیمه بو تو له‌کرده‌وه به هه‌زاران هپرشمان کرده سه‌ر زیده‌که‌ی تو و گه‌لیک میر و به‌گله‌ر و باوکان و دایکامان کوشت، به‌لام تو‌مان له‌وئ نه‌بینی، له ئاسمانه‌کاندا به دووتدا ده‌گه‌رایین و ئه‌مرو لیره‌ چ ئاسان به‌ر ده‌ستمان که‌وتیت! شازاده که ئه‌مه‌ی بیست خرؤشا که: "من ئه‌و په‌ریزاده‌م کوشتوو، ئه‌و خه‌لکه بیتاوانه به چ گونا‌هپک کوژان؟"

قولزومیه‌کان په‌ریاریان دا که جارئ شازاده نه‌کوژن و له زیندانداندا رایبگرین. شازاده له زیندانداندا په‌رؤش بوو چون ده‌ستی به هیچ کو‌ی رانه‌ده‌گه‌یشت، ده‌ست به داویتیکی خودای "زانا و ئه‌قده‌س" بوو و له ده‌رگای خوا پاراپه‌وه و

وتی:

**ژ حوزن و ده‌ر‌ده‌ندی بوومه موزته‌ر
ئیلاهی! تو شه‌وا ره‌ش که‌ی منه‌وه‌ر**

دوعا‌که‌ی شازاده گیرا بوو و به‌دیعو لجه‌مال دله‌خورپه‌ی پچ که‌وت و داوای له‌ دایک و بابی کرد که هه‌والتیکی شازاده بزائن. شای شه‌هبال که له‌و ماوه‌یه‌دا، ده‌نگ و باسی شازاده‌ی له شازن بیستبوو، وتی چل که‌س له قولزومه‌وه هاتوون و ده‌ترسم پیلا‌تیکیان بو شازاده بیتت، کاتیک که‌سیکیان نارد که هه‌والی شازاده بزانتت، زانیان چی رووی داوه و شاه‌ی شه‌هبال وتی گیانی ئه‌و میوانه‌مان له خه‌ته‌ردابه و له‌گه‌ل ژماره‌یه‌کی زور سه‌ریازی دلیر و به‌ده‌ستویردا به‌رهو قولزوم به‌ ری که‌وت. سیاهپوش ناوه‌ها باسی سه‌ریازه‌کانی شه‌هبال ده‌کات:

**خرابی وان وه‌کی روسته‌م بزائن
ب ده‌نگ و ناڤ و زور وه‌ک قه‌ره‌مانن
ژ گورزی وان دین کو‌ه و جه‌به‌ل گه‌رد
ژ په‌نگی وان دبیتن بوو له‌رزه‌یی عه‌رد
ژ نه‌سه‌د مه‌ن بوو گورزی وان گرانی
سه‌ری شور و پمان زه‌رابی دانی**

په‌ریبه‌کانی شه‌هبال بو رزگار کردنی شازاده به‌رهو قولزوم فرین و هه‌وال بو شای قولزوم برا که شای شه‌هبال له‌گه‌ل هه‌زاران سه‌ریازدا گه‌مارؤی شاره‌که‌یان داوه و ده‌ش فریا بکه‌وتت. میری قولزومیش له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا له‌شکرکی گه‌وره‌ی له سوارچاکانی قولزوم پیکه‌وه نا و ناماده‌ی شه‌ر بوو، سیاهپوش دوو له‌شکره‌که به‌ دوو ده‌ریا ده‌شوبه‌یتیت و دیه‌نی به‌ یه‌کدا دانیان ناوه‌ها وه‌سف ده‌کات:

**ل پاشان ته‌هله‌ه‌ف بوون هه‌ردوو ده‌ریا
سه‌ری تیر و پمان کو‌ر کر سوره‌ییا
ب شور و تیر و پم هه‌قدوو دراندن
سه‌ر و زه‌ند و دوو ده‌ست و پی فراندن
ژ قه‌ه‌را ته‌هله‌ه‌ف بوون ناڤ و نا‌ته‌ش
ژ عه‌ردئ تا فه‌لک دوومان کره‌ ره‌ش
دبیتن پرژه‌ک بوو ئه‌و پرژ شهبی حه‌شرئ
ژ وه‌قتئ حه‌شرئ بوو تا ب نه‌شرئ
ژ واوه‌یلا و غولغول ره‌سته‌خیزه
د ده‌ست وان ده‌ شکستان گورز و نیزه
خوه‌دئ ته‌وفیق دا شاه‌ی ئیره‌مزات**

ژ ژور دا نایه تی "فتح قریب" هات

دگمل وی نایه تی "نصر من الله"

دگژ روحانیان سهد بارک الله

بهم جوړه له شکرې ئیرهم به سهر قولزومییبه کاندای زال
ده بیته و شای قولزوم به ند ده کریت و جواب بو سهروبانوو
ده چیت و نهو ژور بهم مژده یه ده گه شپته وه:

هالالا نوو بهیست نهو قهول و گوفته

ژ مه سرووری بوو وهک هدیفا دوو ههفته

ئینجا شای ئیرهم له شای قولزوم ده پرسیت که بوچی
شازاده ی به ئه سیری گرتوه. مه گهر نه یزانیوه که شازاده
میوانی باخی ئیرهمه؟ شای قولزوم وهلام ده داته وه که
مرؤفه کان هه موو وهک یهک به دفر و پیسن، به لام شای
شه هبال وهلام ده داته وه که ناده میزاده کان گه لیک
پیغه مبه و زانا و پیواچاکیان تیدا بووه و شازاده ییش
که سیکی زانا و جوامیر که سلیمانی پیغه مبه ته ئیدی
کردوه و نه گهر شازاده نازاد نه کریت، هیرش ده کاته سهر
شاری قولزوم و سهر وه ته که ی تالان و شازاده نازاد
ده کات، بوچه شای قولزوم به لاین ده دات که شازاده نازاد
بکات. دواتر، گه لیک ریز له شای ئیرهم گیرا و له سهر
ته ختی رازوه دانرا و فهران درا که شازاده له به ندیخانه
ده بیته و جلوه رگی شاهانه ی له بهر بکریت. کوړپکی
شایی بو شای ئیرهم و شازاده له قولزومدا گیرا و
ئیرهمیبه کان له دوا ی دوو ههفته به سهر به رزی ده گه رانه وه
باخی ئیرهم و کوړپکی شایی بو پیشوازی له وان گیرا.

له دوا ی گه رانه وه بو باخی ئیرهم، شای ئیرهم
کوړپکی به رزی رازوه ی به شازاده به خشی. شازاده له
کوړپکه که ییدا گه لیک خزمه تکاری هه بوو و به خو ش
رایده بوارد، به لام پشکوژی نهوین له دلیدا نه ده کوژایه وه و
دهردی فیراق به روکی بهر نه دده، روژیک به دیع پتی
خسته کوړپکی شازاده و عاشق و مه عشوق به
شاراوه یی عیشق بازیان کرد و باری فیراکیان سووک
کرد. سیاهپوش له دوا ی وه سفی دیه نی عیشق بازیبه که
ده لیت:

خه رایبهک ژ وان سادر نه بوو قهت

نه کیشان کاتبیان جوز قه نجیب خهت

ژ حالی وان نه بوو قهه باخه بهر کهس

ژ غیری خالقی زانا و نه قدهس

وه لیکن سهروبانووی دزانی

ب قهول و فیعلی وان یاراننی جانی

شاژنی شه هبال که بهو دهنگ و باسه ی ده زانی، ده چیت
لای شای شه هبال و پتی ده لیت که سه یف عاشقی
که چه که ی ئیمه بووه و له م ریگه یه دا گه لیک سه ختی
کیشاوه و به دبعیش دللی له گه لیدایه و نه مه ته قدیری
خودا بووه که نه دووانه یه کیان خوش بویت، بوچه تکایه
تویش یارمه تی بیان بده که به یه کتر بگهن. شای شه هبال
قهسه کانی سهروبانووی به دل ده بیته و رازی ده بیته که نهو
دووانه به یهک بگه یه نیت، بوچه بو داوه تی زه ماوه ندی
نهو دووانه، نامه ی بو پاشایانی گه وری ده و و بهر
نووسی که بیته باخی ئیرهم و شایبهک بهو بوچه یه وه
بگین، سیاهپوش ژور به دریتی باسی دیه نی گوچه نده که
ده کات و ده لیت:

ژ چه رخی هه شته مین و عه رش و کورسی

هه تا هه فته م زمین و گا و ماسی

چه قاسی کو هه بوون نه نواعی مه خلوق

عه بووس و دلبر و عاشق و مه عشوق

جه مع بوون نه د نیت باخی ئیرهمدا

ژ نیلهامی وهرهنگ کلکام ره قهه دا

بهم جوړه ده تهخت له باخی ئیرهمدا بو ده پاشای گه وری
دانرا. سیاهپوش ناوی ده پاشاکه و ناوونیشانیان به
ریزی ته و اووه ده هو نیتسه وه، به لام لیبرده نه ناوانه
پشتگوژی ده خرین، ئینجا شازاده سه یف به خیر هاتنی
هه موو شاکان ده کات و به دهستی خو ی شه رابیان بو
ده کاته پیاله وه. سیاهپوش ده لیت:

ب نه مرئی شاه ل پاشان تاس و فینجان

گهراندن ساقیان سهر ده ست و په نجان

ژ نه ووهل دا فه خوارن شاه و میران

هه تا دور هاته مه ژار و فه قیران

ژ دهه فینجان کرن شه هزاده یه کرهنگ

ژ سه د رهنگی دنالی شیبه تی چهنگ

ئینجا شای شه هبال کوچه لیک پرسیری له شازاده کرد
که تیگه یشتن و نوکته زانی هه لسه نگی نیت. سیاهپوش
بهم جوړه پرسیر و وه لامه کان ریز ده کات:

ژ دنیایی بیته نهی شیرین جان

چه نیزی کتر هه یه بو ئینس و بو جان؟

گو: "نهی شاهه نشه هنی پرلوتف و ئیحسان"

مرن نیزی کتره بو چین و ئینسان"

د دوو دا را گوتی شه‌هالتي شه‌هالتي شیرینسور:
 "ژ میران و ژنان دا ئەو که‌یین پور؟"
 گۆ: "ئە‌ی شاهنشە‌ه‌ی مە‌ست و دلیران!
 موعە‌ییە‌ن پەر ترن ژن هەر ژ میران"
 دگەر گۆ شاهزادە‌ی مە‌ست و سە‌فدور
 "ژ میران و ژ ساخان ئە‌و کی نه پور؟"
 گۆ: "ئە‌ی شاه‌ی تە‌بیب‌ی دە‌رد و داخان
 موعە‌ییە‌ن پەر ترن مردی ژ ساخان"
 شە‌ه‌ی شه‌هبال گۆ ئە‌ی میر‌ی سە‌رمە‌ست
 ژ ئە‌جسادان چ تشتە‌ که‌متر و پە‌ست؟
 گۆ: "ئە‌ی شاه‌ی‌م! بە‌دە‌ن جە‌سە‌د کو بێ‌ نە‌فە‌س ما
 ب پوولە‌ک ناھ‌یژ! ئە‌و تە‌ن عە‌بە‌س ما"
 گۆ ئە‌ی فەرزە‌ند چ‌یە‌ پەر تر د تە‌ندا؟
 گۆ ئە‌و شە‌ک‌کە‌ د نی‌ف جان و بە‌دە‌ن دا"
 گۆ: "ئ‌ی ب‌یتر چ‌ی‌یە‌ ئە‌ز زە‌مە‌ریر سار؟
 "گۆ: "ئە‌و ب‌ی‌تە‌ی‌ی‌ی بوونا مە‌قسە‌د و کار!"

هە‌موو م‌یوانە‌کان بە‌ نوک‌تە‌زانی و قسە‌خۆش‌ی‌ی شازادە‌
 سە‌رسام بوون. پاشای شه‌هبال له‌ پ‌یش چاوی هە‌موو
 پاشاکاندا شازادە‌ سە‌یف‌ولملووک‌ی بە‌ زاوای خۆ‌ی قبوول
 کرد و بووک و زاوا له‌ یە‌ک‌تری ماره‌ بران. سیاه‌پۆش
 ئ‌ینجا بە‌ وردی باسی بە‌ یە‌ک‌گە‌شتنی بووک و زاوا و
 چ‌ی‌ژوەرگرتنی ئە‌و عاشق و مە‌عشوقە‌ دە‌کات:

سوله‌یان ن‌یسە‌ت‌ی بە‌لق‌یسی سانی
 جە‌واه‌یر کون کرن سر‌پ‌ی ن‌ی‌هانی
 د دە‌ریا ز‌ینە‌ت‌ی ماسی غە‌رق بوو
 بە‌دە‌خشان قە‌ترە‌ قە‌ترە‌ ل‌ی فە‌رق بوو

له‌ دوا‌ی ماو‌ە‌یە‌ک، رۆژ‌ێ‌ک شای شه‌هبال، شازادە‌
 بانگ دە‌کات و پ‌یی دە‌ل‌یت که‌ دە‌زانم ماو‌ە‌یە‌که‌ دووری
 دایک و باوک و دیاره‌کە‌ت د‌ل‌بر‌نداری کردوویت، بۆ‌یە
 باشتر وایە‌ بگە‌ر‌یت‌تە‌وه‌ بۆ‌ شام و د‌ل‌ی دایک و باوکت
 شاد بکە‌یت‌تە‌وه‌، بۆ‌یە خ‌یرا کاروان‌ێ‌ک له‌ خ‌زمە‌تکاران
 له‌ گە‌ل‌ خە‌لات و گە‌وهە‌ری زۆ‌ردا بە‌ره‌و م‌یس‌ر و شام بە‌ر‌ی
 که‌وتن که‌ شازادە‌ و بە‌د‌ی‌ع ب‌ی‌ه‌نە‌وه‌.

د وئ‌ گافتی کرن حازر ژ بۆ‌ میر
 ژ حە‌د ز‌یدە‌ نە‌واد‌یر و جە‌واه‌یر
 ژ قە‌ول‌ی راویان‌ی شیرین ئە‌خبار
 هە‌زار ع‌ی‌فریت ل وئ‌ مال‌ی کرن بار
 هە‌زار شیرین غولام‌ی ن‌یک مە‌ه‌د‌دەر

ل سەر تا بێ‌ غە‌رق ئە‌ز ز‌ێ‌ر و گە‌وهەر
 هە‌زار د‌ی جار‌ی وە‌ک ئا‌فتاب‌ی
 ددان تە‌ع‌نە‌ ل رووی‌ی ما‌ه‌تاب‌ی

بە‌د‌ی‌ع له‌ گە‌ل‌ باوک و دایکی خواحاف‌یزی دە‌کات و
 بە‌ره‌و سە‌ره‌ند‌یب بە‌ر‌ی دە‌کە‌و‌یت. له‌ شاری سە‌ره‌ند‌یب‌دا
 خە‌ل‌ک و تاج‌ولملووک و بنە‌مال‌ە‌کە‌ی پ‌یش‌سوازی له‌
 کاروان‌ە‌که‌ دە‌کە‌ن. له‌ ماو‌ە‌ی مان‌ە‌وه‌یان له‌ سە‌ره‌ند‌یب‌دا،
 سە‌یف بە‌وه‌ دە‌زان‌یت که‌ سە‌عد‌ولملووک‌ی هاو‌ر‌تی عاشقی
 مە‌ل‌کە‌ی ک‌چی شای سە‌ره‌ند‌یب بوو، بۆ‌یە شازادە‌ دە‌چ‌یت‌تە‌
 لای شای سە‌ره‌ند‌یب و مە‌ل‌کە‌ بۆ‌ سە‌عد‌ خواز‌ی‌تی
 دە‌کات، بنە‌مال‌ە‌ی سە‌ره‌ند‌یب قبوول‌ی دە‌کە‌ن و
 زە‌ماو‌ە‌ند‌یک بۆ‌ سە‌عد و مە‌ل‌کە‌ دە‌گ‌یر‌یت. شازادە‌ و
 بە‌د‌ی‌ع ماو‌ە‌ی س‌ی مانگ له‌ سە‌ره‌ند‌یب دە‌م‌یت‌نە‌وه‌. شای
 شه‌هبال و سە‌روبان‌وو که‌ ب‌یتاقە‌ت‌ی ک‌چە‌کە‌یان دە‌بن،
 دە‌گە‌نە‌ سە‌ره‌ند‌یب و له‌و‌یدا بە‌ دیداری ک‌چە‌کە‌یان شاد
 دە‌بنە‌وه‌، ئ‌ینجا شازادە‌ و بە‌د‌ی‌ع له‌ گە‌ل‌ سە‌عد و مە‌ل‌کە‌
 ئ‌ی‌زن له‌ شاهان وەر‌دە‌گرن و بە‌ره‌و ز‌یدە‌کە‌ی خۆ‌یان
 دە‌گە‌ر‌ت‌نە‌وه‌.

هە‌وا‌ل بۆ‌ شای عاسم دە‌بر‌یت که‌ شازادە‌ی تاقانە‌
 گە‌راو‌ە‌تە‌وه‌. شای عاسم خۆ‌ش‌حال دە‌ب‌یت و شوکرانە‌‌ب‌ز‌یری
 دە‌کات و چاو و د‌ل‌ی بە‌ د‌یت‌نی کور‌ە‌کە‌ی دە‌گە‌ش‌یت‌تە‌وه‌.
 سیاه‌پۆش ل‌یرە‌دا بە‌م جۆ‌ره‌ چ‌یرۆ‌کە‌که‌ دوا‌یی ب‌ی
 دە‌ه‌یت‌یت:

مە‌رام‌ی وان کو حاسل بوو ب سوحبەت
 ئە‌وه قە‌نج ئە‌م بکن قس‌سە‌ تە‌مامەت

پە‌راو‌یز:

۱- بوستان، بوستان یانی پستان، مە‌مک.

۲- مە‌مک.

۳- ئە‌مە هە‌مووی غە‌زە‌لە‌که‌ ن‌ی‌یە‌.

سە‌چاوه‌:

Siyahpos, (2011). "Seyf-ulMilûk û Bedî-ulCemal," (Amadekar: BedirxanAmedî), Nûbihar, Istanbul.